

Tupodol

3

Tradicional / J. Fiala

K nám jed-nou při-šel ci-zi-nec a vtip řek' na po-zdrav, že prej u nás v Tu-po-

do-le jsme jen tu-po-hla-vej dav, a zdej-ší chyt-rá-ci si mo-nou hla-vy lá-mat dál,

ne-roz-luš-ti záz-rak co se v Tu-po-do-le stal.

To jednou v létě v Tupodole parna začali,
takovejch pětatřicet ve stínu, no vedro zoufalý.
My všichni v baru seděli, tam aspoň chládek byl,
když naednou se přes planiny mráček převalil.

My mraky vážně neberem, nás vždycky otráví,
pár kapek deště přinesou a prachu záplavy.
Však tentokrát si řekli ale všichni chlapci:
ten mrak nám říká, že je čas na další sklenici.

Když pití došlo, po sále jsme všichni bloudili
a kolem celý putyky jak stíny opili.
střiháči pili benzín, no zkrátka bylo všelijak.
jen farmáři a já jsme táhli na nejbližší vlak.

A jen jsme z města vypadli, tak hned jsme byli fit.
Tam pod tím mrakem musels budťo umřít, nebo pit.
Teď už je tam bezpečno, já vrátím se tam rád,
ten mrak se totiž odstěhoval z Berkley na západ.

Až uvidíte jednu mrak, jak táhne přes pláň,
s pěnovou, bílou čepicí, jak pivo na džbáně,
tak všeho nechte, běžte pít a Bůh vás uchovej,
ať nenastane průtrž, vždyť ten mrak je žízňovej.